

1. Co již dá-vní pro-ro - ci li - dem zvě-sto - va - li,

Du-chem Sva-tým po - hnu - tí vi - dě - ti si přá - li,

Kri - sta Pá-na vtě-le - ní v ži - vot Pa-nny či - sté,

to - ho jsme se do - čka - li v tom - to ča - se ji - - - stě.

2. I na nebi andělům
zdálo se předivné
jeho svaté vtělení
a velmi tajemné.
Od věků neslýchaná
milost tak přehojná,
aby Bůh vzal na sebe
podobu člověka.

3. Obrat k nám svou vlídnou tvář,
přežádoucí Pane,
ať se hříchů odřeknem,
v lásce přebýváme.
Převznešený Hosti náš,
přijď k nám ve svátosti,
navštiv duše pokorné
z nebeské výsosti.

4. Jakkoli jsme zhřešili,
o milost prosíme,
již jsme nezasloužili;
k tobě se modlíme:
Učiň pro své vtělení,
všemohoucí Pane,
ať s čistotou srdečnou
na tebe čekáme.

5. Čiňme pravé pokání,
špatný život změňme,
jako věrní sluhové
Pána vyčkáváme.
Stále stojí u dveří,
ustavičně tluče,
zda by našel čistý dům
u tebe, člověče.

6. Jak můžem, usilujme,
o milost pracujme
a Krále nejvyššího
vždy v svém srdci mějme.
Ó vtělený Ježíši,
dej nám zde svou milost
a po tomto životě
v nebi věčnou radost.